

Ticība - mūsu uzvara

Džefersonvila, Indiānas štats, ASV
1958. gada 4. oktobris

1 Tā ir privilēģija būt šovakar šeit, lai kalpotu Kungam. Bet, protams, žēl, ka cilvēki nevar apsēsties, mēs uzaicinājām viņus atnākt, bet nav vietu, lai apsēstos. Un kad es atnācu šeit augšā, tieši tagad, cilvēki bija pie logiem, nekārtīgi stāvēja uz ielas, un tā tālāk. Un nav - nav pat vietas, lai viņi...iekļūtu ēkā. Bet šī ir tikai maza baznīca.

Mēs nekad nereklamējam to. Un pat šeit - avīzē mēs tikai...O - o, daži no mūsu draugiem zvana pa telefonu un lūdz atnākt, lai par viņiem palūgtu. Un mēs sakām viņiem, ka lai atnāk. Tādā veidā šis jaunums pamazām sāka izplatīties, kāds atbrauca no Luisvilas un pateica vēl kādam, un vēl kādam. Jūs zināt, kā tas izplatās.

Es gribēju paņemt šeit vidusskolu. Bet viņi...Es to nevarēju paņemt uz skolas rēķina, atrodoties tajā. Vai arī tad mēs paziņotu par to. Gribu, lai cilvēki, vietējie cilvēki zinātu, ka mēs necentāties atgrūst jūs no šī, bet mēs vienkārši zinājām, ka ar vietu bija ļoti grūti. Tāpēc, ja mēs būtu varējuši paņemt vidusskolu, mēs to būtu izdarījuši, bet mēs nevarējām.

2 Tagad - šovakar būs pēdējā diena, kad būs grāmatas tur - aizmugurē, kuras te ir pie pilsoņa Mersiera, un lentas, un tā tālāk.

Un pēc tam, rīt no rīta svētdienas skola. Un tūlīt pēc tam, kā paies svētdienas skola, ja Kunga griba, es gribu runāt evaņģelizācijas sludinājumu, rīt no rīta. Es domāju, sāksies deviņos trīsdesmit, vai ne tā, Brāli Nevil? Deviņos trīsdesmit sāksies svētdienas skola. Un tūlīt pēc svētdienas skolas stundām mēs gribam runāt evaņģelizācijas vēstījuma tēmu - aicinājums grēciniekam. Un šos vakarus, sākot no svētdienas, mēs, galvenokārt, veltījām slimajiem un tiem, kam vajadzība - nevarīgiem.

Un pēc tam, rīt vakarā, mēs pacentīsimies, katrā gadījumā, ja iespējams, uzaicināt pēc visām lūgšanas kartiņām, kuras bija izdalītas. Katrs, kurš atnāca un saņēma lūgšanas kartiņu, mēs...pēc vēstījuma beigām, mums jāatļauj dažiem aiziet uz aizmuguri, un pēc tam citus atvest uz priekšu, lai lūgšanu rinda mums kustētos. Mēs būsīm priecīgi to izdarīt.

Lūgšanas kartiņas rīt vakaram izdos no rīta, pēc svētdienas skolas. Tieši pēc svētdienas skolas būs, droši vien, apmēram vienpadsmitos trīsdesmit, rīt, kad izsniegs lūgšanas kartiņas. Un tā, jūs, kuriem ir tuvinieki un visi pārējie, kuri atnāks, lai par viņiem palūdz, lai viņi ir šeit, vismaz, apmēram vienpadsmitos trīsdesmit, ja viņi nevar būt rīta Vēstījumā.

Tas tā, ja jums ir pielūgšanas vieta, kur jūs ejat, mēs, protams, nekādā veidā negribētu atvērīt jūs no turienes. Mēs vienkārši gribētu, lai jūs jūtaties brīvi attiecībā uz to, ko jūs gatavojaties darīt.

3 Šodien es biju šausmīgi aizņemts. Un tikai pirms dažām minūtēm atnāca un pateica: "Ja tu iesi, vari sākt sludināt tieši tagad." Mazā baznīca jau bija piepildīta. Un tā, es vienkārši padomāju par dažiem pantiem, par kuriem, es domāju, runāšu šovakar.

Un vispirms gribu pateikties Kungam par visu, ko Viņš ir izdarījis priekš mums. Tie paziņojumi atnāk no tiem, par kuriem lūdza, un kuri bija sapulcē. Lielas lietas notika šeit, priekš šīs vietiņas. Un vairs nav obligāti jānāk šeit - augšā, lai par viņiem palūgtu personīgi, bet liekas, ka arī tur - aizmugurē, auditorijā cilvēki saņem to ne sliktāk, kā tie, kuri šeit uz platformas. Un mēs esam ļoti priecīgi par to. Tas ir ļoti brīnišķīgi redzēt, ka viņi saņem to tādā veidā.

4 Tagad, šodien vakarā es izvēlējos - kā tēmu: "Ticība - mūsu uzvara". Un vēlos nolasīt daļu no Rakstiem, kas atrodas Pirmajā Jāņa 5. nodaļā un 4. pantā.

Jo ikviens, kas ir dzimis no Dieva, uzvar pasauli, un šī ir tā uzvara, kas uzvarējusi pasauli - mūsu ticība.

Tādi brīnišķīgi Vārdi! Mūsu ticība - uzvara. Un tagad, runājot par uzvaru. Daudzas lielas uzvaras bija izcīnītas šajā ilgajā laika posmā, kamēr cilvēks atrodas uz zemes.

Es lasīju grāmatu par Parīzes kapitulāciju, kura bija šajā pēdējā vai Otrajā Pasaules Karā, kad Hitleru atveda uz Parīzi pie Triumfa Arkas, runā, ka tā bija tāda uzvara, ka vācu karavīriem stundām nācās soļot ierindas solī tieši cauri Triumfa Arkai. Kamēr

Hitlers stāvēja ierindas stājā, viss gaiss augšā bija melns, debess bija aizklāta ar lidojošām lidmašīnām. Tāds uzvaras laiks pēc tā, kad viņi uzvarēja karā pār Franciju, un Francija padevās Vācijai.

5 Un pēc tam, reiz, Londonā, Anglijā man bija izdevība redzēt tur, konferencē filmu, kur tie...To bija uzņēmuši krievi, kad Berlīne padevās Krievijai. Un kā šī milzīgā kara apbruņojuma masa, šie milzīgie lielgabali, kuri bija uzstādīti uz šiem milzīgajiem tankiem, kuri varēja griezties apkārt; viņi vienkārši sagrāba kontroli Berlīnē. Gandrīz nevarēja redzēt, ka tur vispār varēja eksistēt kāda dzīvība. Kilometrs aiz kilometra, un katrs ar mērķētu uguni šāva tur, kur viņi piegāja, kā milzīgi siseņu karapulki. Un viņi vienkārši sagrāva Berlīni līdz pamatiem.

Un pēc tam, kad viņi atvilka tankus un iegāja kājnieki un visu izķemmēja, viņi aizsūtīja un atveda pilsoni Staļinu. Un, kad viņi atlidoja ar lidmašīnu, un lidmašīna piezemējās, visi krievu karavīri gāja pa ielu, atdeva godu un maršēja, kā viņi to dara, kā valsts - uzvarētāja, kā uzvarošās Krievijas zīme. Un kā Staļins stāvēja ierindas stājā, kamēr desmitiem tūkstoši karavīri maršēja pa Berlīnes ielām, kad tā gulēja pelnos. Un kad vācu sievietes izvaroja uz ielām, un mazos nosita, un dažus no viņiem sadedzināja, un tā tālāk, bet priekš Krievijas tā bija uzvara.

6 Pēc tam man pastāstīja, ka Napoleons, pagājušo dienu lielais uzvarētājs...Pirms vairākiem gadiem, kaut kur pieci gadi, man bija iespēja apstāties netālu no Vaterlo. Un es...tur nejauši iegādājos grāmatīņu un lasīju par Napoleona dzīvi. Viņš neieredzēja francūžus. Viņš atbrauca uz Franciju, viņš nepiedzima tajā, uz salas, un atbrauca uz Franciju, lai ar viņiem nokārtotu rēķinus, bet kļuva par lielu iekarotāju. Jāsāk no tā, ka viņš bija džentlmenis. Bet veiksmē nokrita viņam uz galvas.

Un tur teikts, ka mātes, kad viņas savus mazos bērnus lika gulēt, viņš bija tik briesmīgs...Viņš nosita visus, kas nepiekrita viņam. Ka sievietes, tā vietā, lai teiktu: "Atnāks liels vecis un paņems tevi", viņas teica: "Napaleons paņems tevi." Un skaidracainie mazuļi savas galviņas ātri slēpa zem pārklāja, domājot par to briesmoni Napoleonu.

Bet jūs redzat, ka uzvara, kuru viņš uzvarēja, nebija ilga. Vispār viņš bija spirtoto dzērienu tirdzniecības pretinieks, bet trīsdesmit trīs gadu vecumā pats nomira, būdams alkoholiķis.

Tāda veida uzvara neturpinās ilgi, jo tā nepareizi nopelnīta. Tu nekad nesaņemsi labumu no netaisnības. Tev ir jāspēlē godīgi, pēc spēles noteikumiem.

7 Un katrs no jums zina, ka olimpiskajās spēlēs vai jebkurās citās atlētiskajās sacensībās, nav svarīgi, ja pat tu finišā atnāci pirmais, bet ja tu nespēlēji pēc spēles noteikumiem, tu diskvalificēts. Tev jāspēlē pareizi, pēc noteikumiem.

Un tā ir arī ar cilvēka dzīvi. Tu nevari spēlēt ne pēc dzīves spēles noteikumiem un sagaidīt, ka uzvarēsi. Tev ir jāspēlē saskaņā ar Dieva Vārdu un mērķi, priekš kā tevi šeit nolika

8 Tagad eksistē tik daudz cilvēku, kuriem, liekas, nav nekāda mērķa dzīvē, it īpaši šajā laikā, kurā mēs dzīvojam. Liekas, ka cilvēki domā, ka viss, kas viņiem jādara, tas ir, dzīties pēc kaut kā, pēc pasaulīgām modēm un pēc kārdinājumiem, kurus viņiem deva pasaule. 23 Lūk tā, ja tu ej uz skolu, un viena no meitenēm uzgērbs noteiktu kleitu vai greznu tērpu, vai kā lai to nenosauktu, visi centieni, kuri ir pārējiem skolā - līdzināties šai meitenei. Dažas sievietes ieraudzīs pa televizoru, kā iznāk noteikta dāma, apgērbta noteiktā fasonā, un viņu centieni - apgērbties un uzvesties tā, kā viņa. Un liekas, ka tā ir gandrīz amerikāņu centienu robeža: saņemt jaunu darbu vai saņemt pielikumu pie algas, iegādāties televizoru vai jaunu mašīnu.

9 Atļaujiet man, lūk ko teikt. Varbūt ar to viss kārtībā, bet ir augstāki centieni cilvēka dzīvē, kā šīs lietas. Un Kristiešiem jāvirza savu pieķeršanos uz augstākiem centieniem. 25 Es domāju, mums vispār visiem būtu vērts apsēsties un uzdot sev jautājumu, kāpēc mēs šeit atrodamies. Un Kas bija tik laipns, lai atvestu mūs šeit, mums nāktos padomāt un pajautāt Viņam, ko gribētu Viņš, lai mēs darām, kāds ir mūsu atnākšanas mērķis, lai izdarītu to, ko Viņš priekš mums paredzējis. Bet, šķiet, ka mēs vienkārši gribam dzīties līdz pasaulei. 26 Tagad, Bībele saka, ka mēs varam uzvarēt pasauli. Un kā mēs to darām? Nedzenoties pēc pasaulīgām modēm. Bet Bībele saka, ka ticība ir uzvara, kura uzvar pasauli.

10 Tas man atgādina par vienu gadījumu, kad...Man nepatīk runāt to vārdu, bet viņš vienkārši bija klaidonis, kurš pienāca pie durvīm. Viņš teica: "Vai jūs nevarētu iedot man sviestmaizi?" 28 Es teicu: "Protams. Vai jūs neieņāksiet?" Un tā vietā, lai sataisītu viņam sviestmaizi, es domāju, ka es viņam pagatavošu kaut ko paēst. Un pagatavoju viņam, ko varēju no tā, kas bija parokai, un nosēdināju viņu paēst. Un, kamēr viņš ēda, es domāju parunāt ar viņu, redzot, ka viņš ceļotājs. Un es teicu: "No kurienes jūs atnācāt?" 29 Viņš vienkārši nedaudz paraustīja plecus un teica: "Ne no kurienes." Es teicu: "Tad uz kurieni jūs dodaties?" 30 Un viņš pārstāja ēst un, paskatoties uz manis, teica: "Ne uz kurieni." Viņš paskatījās visapkārt un, norijot lielu gabalu, teica: "Kungs, es atpūšos tieši tur, kur atpūšas mana cepure." Es teicu: "Saprotu." Es teicu: "Cik ilgi jūs tā dzīvojat?" 31 Viņš teica: "O - o, kādus divdesmit gadus vai vairāk." Bez centieniem uzlabot savu stāvokli!

11 Tad lūk, tas gandrīz līdzinās cilvēku stāvoklim, tieši tie, kurus es saucu "dreifējošie, peldošie pa straumi". Un cilvēki, kuri pievienojas baznīcai, gandrīz tādi paši. Es bieži domāju par "brīvo peldināšanu, koku pludināšanu". Pludināmie koki, tie aizķeras aiz katra atkrituma. Tas ir apmēram tā, kā dara baznīcā vai vēl kaut kur - "plūstošie pa straumi". 33 Tagad, ņemiet straumi, kā dzīves straumi, un liels daudzums pludināmo koku ieķeras katrā atkritumu kaudzē. Bet vienlaicīgi, laiva, kura arī ir veidota no koka, izpeld. Bet, ja jūs ievērosiet, koku darījis un veidojis meistars, kurš uzbūvēja laivu. Un ne tikai veidojis, bet ir meistara vadīta, un to grūž spēks. 34 Mēs visi esam veidoti no viena un tā paša materiāla. Tas ir atkarīgs tikai no tā, uz kurieni virzīti tavi centieni.

12 Vai vēlies atļaut prasmīgam Meistaram izdarīt no tevis to, ko Viņš varētu izmantot, un ko Viņš varētu kontrolēt, un to, ko Viņš varētu ievest kustībā? 35 Ja šī laiva, kura bija veidota savādāk un bija meistarīgas rokas apstrādāta, kādreiz iestrēgs niedrēs - seklūdenī, priekš viņas ir spēks, ieslēdzējs, kuru var ieslēgt meistars un atkal ieģrūst to dziļā ūdenī. 36 Dievs no mums grib veidot un taisīt to, ko Viņš grib, lai mēs būtu. Bet kā mēs to varam darīt, vai kā Dievs var to darīt, kad mēs pat mierīgi nostāvēt nevaram, lai Viņš to darītu? Mēs gribam būt - pats sev personīgais meistars. Mēs gribam domāt pēc sava personīgā domāšanas veida. 37 Un daudzi cilvēki atnāk un pievienojas baznīcai, un ieraksta savus vārdus grāmatā, un pat neaizdomājas par to, kam tic baznīca, nepārbauda šo baznīcu, kā viņi sludina Dieva Vārdu, vai viņi ir par pilno Evāņģēliju, vai nē, vai tikai ņem dziru un pieliek mācības. Dreifējošie, plūstošie pa straumi, nekad nav spējīgi par kaut ko kļūt.

13 38 Bet atļaujiet man jums šovakar ko teikt, jums, kuri ir iekšpusē un ārpus šīs ēkas. Reiz, beidzot, tu izrādīsies savā nozīmētajā vietā, kura būs nāves ēnas ielejā. Es jums gribu ieteikt šajā stundā, sagatavojieties satikt to Dievu, Kuram jūs būs jāsagaida tajā stundā. Jūs Viņu satiksiet, vai nu kā šedevrs, pie kura Viņš strādāja, vai kā pludināma koka gabals, lai dotos savā nozīmētajā, noslēdzošajā vietā. Un tā, neizmanto savu dzīvi, lai vienkārši dreifētu apkārt un peldētu pa straumi, un - un dabūtu labāku darbu un labāk apģērbtos, nopirktu jaunu televizoru vai - vai labāku mašīnu. Dzīve nozīmē vairāk, kā tas. Necenties to izmantot, lai vienkārši teiktu: "Nu ko, ja visi pārējie pievienojas baznīcai, arī es pievienošos."

14 Kad tu pievienojies baznīcai, tev, pirmkārt, jāatrod un jāuzzina, par ko stāv šī baznīca. Vai tā nav vieta, kur cilvēki sanāk vienkārši satikties? Vai tā ir vieta, kur tiek sludināts dzīvā Dieva Vārds, kur stāv par katru principu, par kuru nomira Jēzus? Tev tas ir jādara. Neietekmējies, lai plūstu kopā ar straumi. Jo "šauri ir vārti un šauri ir ceļš, kas ved uz dzīvi, un nedaudzi to atrod". Tāpēc, ka "plašs ir ceļš, kas ved uz pazušanu, un daudzi to iet". Mums ir jābūt kādam mērķim. 40 Tad lūk, pagājušajos laikos vai šajos laikos, kad cilvēks nāca pie Dieva, viņam bija mērķis, lai tā rīkotos. Kāds ir tavs mērķis - dreifēt ar to sapulci vai skatīties uz Dievu?

15 Daniēls, kad viņu paņēma uz Bābeli, kaut arī viņš gāja no savām mājām un bija jāklūst par vergu pie citu tautu cilvēkiem, bet Daniēlam savā sirdī bija mērķis, ka viņš neaptraipīs sevi ar bābeles grēku, nav svarīgi, lai ko viņi viņam nedarītu. 42 O - o, būtu mums vairāk tādu drosmīgu cilvēku, kuriem savā sirdī būtu mērķis: "Ja es esmu Kristietis, es atradīšu katru Dievišķo svētību, kura pieder man, un pieprasīšu to. Ja Bībele māca, ka es varu dabūt Svēto Garu, es tik ilgi stāvēšu uz saviem ceļgaliem, kamēr Dievs man nedos Svēto Garu, bet nevis vienkārši dreifēt."

16 Pirms kāda laika es lasīju tēvoča Robinsona Baddi dzīves vēsturi. Viņš bija tāds stiprs cilvēks un mīlošs cilvēks, un ticības cilvēks. Un viņš sāka alkt pēc Svētā Gara, jo

tā mācīja Bībele. Un tur teikts, ka reiz viņš ara kukurūzas lauku. Un viņš apstādināja savu veco mūli Aleksi, un apsēdās vagā, un teica: "Dievs, ja Tu nedosi man Svētā Gara kristības, tad, atgriežoties uz zemes, Tu atradīsi manus kaulus taisni šeit." Lūk ko nozīmē, ja ir mērķis sirdī. Lūk ko nozīmē pa īstam ķerties pie lietas. 44 Kad tev savā sirdī ir tāds mērķis, Dievs atvērs Debesu logus. Kaut kam jānotiek. Tev ar Dievu jāķeras pie lietas un jābūt kādam mērķim un kaut cik pateicībai par to, ka Viņš izglāba tevi.

17 Un kad Daniēlam bija šis mērķis savā sirdī, un velns piespieda viņu to pierādīt, bet mēs uzzinām, ka tas stingri nostāvēja badīgo lauvu priekšā. 46 Un cilvēks, kurš kaut kad patiesi nāk pie Dieva un dziļi savā sirdī atrod stipru ticību, tas uzticami nostāvēs pret nāves rīkli vai pret slimības rīkli, pret skumju rīkli. Tas uzticami nostāvēs, jo ticība ir uzvara. Tu pārvarēji ar savu ticību. 47 Ābrahāms, vienkārši cilvēks bez noteikta mērķa dzīvē, vienkārši gāja no Bābeles ar savu tēvu un saviem draugiem. Viņi apstājās Sineāras zemē. Un tur viņi uzcēla torni, un tā tālāk. Un viņi... 48 Reiz, kad Ābrahāms lūdza, nav šaubu, ka viņš lūdza tik ilgi, kamēr nepieskārs Dieva rokai. Kā viņš to darīja? Ticībā. Droši vien, viņš domāja lūk tā: "Ja ir Dievs, kurš uzbūvēja šķirstu un atļāva Noa izbraukt caur to, tad Viņš šodien vēl joprojām dzīvs." Kaut kur pagānu zemē, kur viņš īslaicīgi uzturējās, viņš pieskārs Dieva rokai. Un tur Dievs deva viņam atklāsmi, ka bija Pilsēta, Kuras Cēlējs un Radītājs bija Dievs.

18 Un mēs lasām par visu Ābrahāma dzīvi, ka viņš bija piligrims un ceļnieks šajā pasaulē, jo viņa vienīgie centieni bija atrast to Pilsētu, Kuras Cēlējs un Radītājs bija Dievs. Viņš kaut kam pieskārs. Viņš uztvēra Dievu un ticību šim Dievam, ka viņš paredzēja Jauno Jeruzālemi. Un viņš uzmeta plecā savu sainīti un kļuva par ceļotāju. Ne vienkārši plūstošais pa straumi - bez jebkāda mērķa; viņam bija ticība, ka bija Pilsēta, Kuras Cēlējs un Radītājs bija Dievs, Mūžīgā Pilsēta. Viņam savā dzīvē bija mērķis - atrast to vietu. 50 Šeit var teikt, ka reiz, kad beidzās cīņa, viņš satika šīs Pilsētas Ķēniņu. Un Viņš, Melhisedeks deva viņam vakarēdienu; maizi un vīnu. 51 O - o, tu nevari ielikt par mērķi savā sirdī jebkuru no Viņa apsolījumiem, neatrodot viņa īstenību. Ja tava dvēsele mocījās no grēkiem un šaubām, un no uzlidojumiem un kritumiem, no satraukumiem, un kaut kas tevī saka, ka kaut kā tu to vari uzvarēt, kālab tad tu plūsti pa straumi no baznīcas uz baznīcu, no vietas uz vietu? Vienkārši nometies ceļos, kamēr nepieskarsies Debesīm. 52 Un kā es teicu vakar vakarā, pārvariet skaņu barjeras, tad jums parādīsies mērķis dzīvē. Jums būs mērķis piederībai pie baznīcas. Jums būs mērķis, lai nokristītos. Jums būs mērķis tajā, ko jūs meklējat.

19 Jo mēs zinām, ka Dievs ir godīgs, un Dievs patiess, un Viņš nevar melot. 53 Un ja Dievs ar savu Balsi, ar Savu Vārdu, ielika to Ābrahāma sirdī, tad Dievs Savā Bībelē ar Svētā Gara liecību, atgriežot Svēto Garu brīnumos un zīmēs, nolika mums priekšā to, ka Jēzus Kristus vēl joprojām dzīvs un tas pats vakar, šodien un mūžos. Tad kāpēc mums turpināt meklēt to, ko mēs vēlamies? 54 Ja tev ir vajadzība, jebkura vajadzība, lai ko Dievs neapsolītu Savā Bībelē, Viņš - šeit šovakar, lai atbildētu uz šo vajadzību. Nav vajadzības ilgāk meklēt. Viņa klātbūtne ir šeit. Viņa Gars šeit. Un Viņš vēlas un ir gatavs, Viņš stipri vēlas dot jums to, ko jūs meklējat. Kāpēc jums vēl ilgāk jāgaida?

20 Kad atnāc pie Viņa, nenāc, kā plūstošais pa straumi: "Es iešu un izmēģināšu to, paskatīsimies, vai tas palīdzēs." Tu nekad neko nedabūsi. 56 Bet kad tu atnāc ar tādu izlēmību, ka tu visu atstāji aiz muguras; kad tu esi noguris no šīs pasaules un grēka, un neticības, un uztraukumiem, un šaubām, un nāc pie dzīvā Dieva ar enkuru, stipri nostiprinājies Gadsimtu Klintī; Svētais Gars jau šeit, lai pievilktu tevi dzīvā Dieva Klātbūtnē, kas dos tev ticību, kura uzvarēs visu, kas tikai ir pasaulē: slimību, saslimstību un pat pašu nāvi. 57 Jūs sakāt: "Tu teici 'nāvi', Brāli Branham." Un tas ir tas, ko es domāju - nāvi.

21 Vai tad Lācars negulēja - miris - zemē, un jau sākās trūdēšana, kad Jēzus teica Martai: "Kur jūs viņu apglabājat? Un, ja nešaubīsieties, ieraudzīsiet Dieva slavu?" 59 "Vai tad Es tev neteicu nešaubīties?" - viņš jautāja Iairam tajā vakarā vai tajā dienā. "Ja tikai ticēsi, ieraudzīsi Dieva slavu." Tad ticība uzvar nāvi. Ticība - uzvara pār nāvi. Ticība - uzvara pār grēku. Ticība - uzvara pār slimību. Ticība - uzvara pār uztraukumiem. Ticība - uzvara pār nemieru. Ticība - uzvara pār pasauli.

22 Jūs teiksiet: "Jānis, kad to rakstīja, viņam nebija manu grūtību. Viņam nebija darīšanas ar tādiem biedriem, ar kādiem ir man. Viņam nebija jāpārdzīvo tas, ko pārdzīvoju es." Tas tā. 61 Var jau būt, ka viņam nebija darīšanas ar tādiem biedriem.

Var jau būt, ka viņam nevajadzēja uzvarēt to pašu. Bet viņš to neizslēdza, jo viņš tā teica: "Ticība ir uzvara, kura uzvar pasauli", viss. Kā tā? Notici tam. Brauc uz tā. Kad mūsu priekšā ir uzrakstītais Dieva Vārds, un Svētais Gars šeit, parādīdams un atklādams Kunga Jēzus augšāmcēlšanos, ar Dievišķajiem apsolījumiem, uzrakstītiem šeit, ka: "Kad lūdz par to, lai ko arī tu nevēlētos, tici, ka saņem to, un tu saņemsi." Kas tev tad ir jādara? Jābūt ticībai. Nevis vienkārši ticību, plūstot pa straumi, ne vienkārši liekuļotu ticību, bet īstu ticību.

23 Tagad, ticība - iekarotāja. Ticība - uzvarētāja. Tā ne tikai atnes mieru. Viņa uzvar. "Ticība ir uzvara, kura uzvar pasauli". Ko viņa dara? Kas ir ticība? Ko nozīmē - "iekarot"? Iekarošana un uzvara - tas pats. Iekarot nozīmē - "apslāpēt; samīt; uzlikt roku dzelžus; iemest cietumā". Tas nozīmē, ka grēks, kurš reiz valdīja pār tevi - tagad tu valdi pār viņu. Tas nozīmē, ka tu to uzvarēji. Tu... tu pārspēji to. Tu stiprāks par viņu. O - o, es jūtos dievišķīgi! 63 Kas bija pirmais: grēcinieks vai Glābējs? Glābējs, tāpēc ka Glābējs stiprāks, nekā grēks. Kas bija pirmais: dziedinātājs vai slimība? Nevarētu būt dziedinātājs, ja Viņš nebūtu stiprāks par slimību. Viņš - dziedinātājs, viņš var pakļaut slimību. 64 Un ticība ir uzvara, kura uzvar katru velna nolādētību. Ticība ir uzvara.

24 Ticība kam? Ne jau ticība tavai baznīcai, ne jau ticība tavai mācībai, ne jau ticība kādam cilvēkam. Bet ticība Jēzum Kristum, Kurš deva solījumu - tā ir uzvara. Kas tas? Tā uzvara. Tu saki: "Mana roka vēl joprojām paralizēta." Bet ticība ir uzvara. Es vēl joprojām slim. Bet ticība ir uzvara. O - o, tā uzvar pasauli. 65 Kad tu ar lūgšanu vari uzrāpties pie Dieva tik ilgi, kamēr neieraudzīsi, kā tas pakļauts zem tevis, tad nav nekā, kas tev var kaitēt. Tu uzvarēji. Tad tev ir pietiekoši plašuma. Tad tu brīvi planē. 66 Jūs, kuri bijāt dzērāji un viskija vergi, tad jūs būsiet to saimnieki. Šis alkohola velns, kurš piespiež jūs dzert, tagad viņš ir jūsu saimnieks, bet kad jums būs ticība, es nedomāju izlikšanos, patiesā ticība, tad viņš jūsu kalps. 67 Jūs, kuri nevarat atlikt tabaku, jūs, vīrieši un sievietes, kad nonāks līdz tam, ka jūs to uzvarēsiet ticībā, tad jūs valdīsiet pār to.

25 Viena sieviete, kura šeit tagad piedalās, viņa daudzreiz bija pie šī altāra. Laba sieviete, bet jau sen viņa sāka pīpēt. Un viņa vienkārši nevarēja to uzvarēt. Viņa atnāca, un es ar viņu lūdzu, un, likās, ka viņa vienkārši nevarēja to uzvarēt. Un zināt, pirmais, ko es viņai šeit teicu, es teicu: "Uz šī ceļa būs briesmas." 69 Viņa teica: "Brāli Branham, es raudāju, es lūdzu." Redziet, tikai jūtas, sist pa gaisu - tas nenesīs labumu. 70 Es nometos ceļos un palūdzu ar viņu, un uzliku uz viņas rokas, un viņa aizgāja. Un - un pēc dažām dienām es viņu atkal satiku, tabakas smaka vienkārši gāž tevi no kājām, rokas vēl joprojām brūnas. 71 Un vienreiz vakarā viņa aizgāja tur - pie ārsta. Sāka slimot un izkalst, kamēr nekļuva vienkārši par vāju skaliņu. Un ārsts apskatīja viņu un teica: "Vēzis! Cigarešu pīpēšana!" Viņa bija tur, gulēja uz nāves gultas, tad viņa ķērās pie lietas.

26 Redziet? Slikstošais ķeras arī pie salmiņa. Kamēr tu šodien vari iziet no šīs baznīcas, zini, ka tu vari iet un pievienoties pie metodistiem vai baptistiem. Kamēr tu sēdi šeit un saki: "Es tagad vienkārši...Es labs cilvēks. Ar mani viss kārtībā." Jā, tu ar sevi neko nevari padarīt. Tas tā. 72 Bet kad tu redzi savus grēkus tā, kā tos redz Dievs - Savas Bībeles gaismā: kad tu ieraudzīsi, tu nožēlosi vai mirsi. Kaut kas notiks. Tu ķersies pie lietas. 73 Iziesi no šejienes un sirds sažņaugšies. Ārsts varbūt tur piecelsies un pienāks, un teiks: "Tā ir sirdslēkme." Tad ķersies pie lietas. 74 Lūk kad viņai vajadzēja ķerties pie lietas. Un sieviete tagad sēž šeit un skatās uz manis.

27 Un tur, aizmugurē, Brālis Robersons un pilsonis Vuds - šeit, Brālis Vuds kaut kur šeit sēž, kopā ar mani, es domāju; mēs kaut kur braucām medīt - ar kravas automobili. Un likās, ka Svētais Gars veda mūs, lai mēs brauktu augšā pa pauguriem - tur, kur bija viņa. Un kad es tur atbraucu, viņa redzēja sapni. Un kad Svētais Gars ienāca istabā, un kad viņa pa istam ķērās pie lietas, no tā laika viņa neizpīpēja nevienu cigareti. Un viņa manāmi pieauga svarā, un tagad no tā vēža neatrast ne pēdas. 76 Kas tas? Tā ticība, kura uzvar. Kāpēc tā neuzvarēja, kad es lūdzu par viņu šeit? Viņa tikai sūkstījās. Bet kad ārsts saka: "Jums vēzis un jūs mirsiet", viņa ķērās pie lietas. Tā tam jābūt, kad tu ķeries pie lietas. Kāpēc tik ilgi gaidīt? Kāpēc neķerties pie lietas tagad. Ieliec savu ticību Dievā. Ko, ja sievietei bija ticība uz mani? Tas nedarbotos, jo es esmu cilvēks. Bet kad viņa mainīja savu ticību, nevis Branhamam Baznīcai vai Villiamam Branhamam, vai vēl kādam, bet ielika savu ticību Jēzū Kristū, tad viņa ieguva ticību. Viņa pacēlās pār visām bailēm un šaubām, un Dievs izdziedināja viņu. Un, o - o, viņa uzvarēja. Ticība ir uzvara, kura

uzvar.

28 Man bieži bija jautājums, kāpēc kristieši vienalga grib sevi satraukt ar to? Daudzreiz vīrieši un sievietes atnāk pie manis un saka savā grēku nožēlošanā, un tā tālāk, kad man mēdz būt šīs privātās sarunas, un viņi, mēs ar viņiem iepazīstamies, satraucas, nožēlo par to, ka dzīvoja amorāli un visāda - visāda veida lietas. Tāpēc ka viņi nevar noliegt to; Svētais Gars tieši tur. Ja viņi cenšas kaut kā noslēpt to, Viņš izved to taisni no viņiem. Lai viņi, tāpat arī, un to varētu pateikt. Ja viņi cenšas apiet, Svētais Gars apstādina tos, saka: "Minūtīti, lūk šeit tas un tas." Un kad viņi atnāk, viņi sāk man stāstīt par šiem pasaulīgajiem sīkumiem. Un es to ievēroju starp ticīgajiem. Jūs kaut kur ejat. Kāpēc jūs dreifējat? Tev jābūt savai godkārei. Noskaņo savu ticību uz Kristu un pārstāj piemēroties pasaulei.

29 Nopirksi žurnālu, tur teikts: "Tad lūk, šodienas Dievišķie dziedinātāji? Nav nekādu Dievišķo dziedinātāju. Tas ieliek šaubas tavā prātā. 79 Kāds izdzirdēs pa radio - saka, o - o, sludina tīri labi, bet teiks: "Brīnumu dienas beigušās", - un tu to uzturēsi. Redzi, tas novājina tevi. 80 Atbrīvojies no visa tā! Saved visu kārtībā ar Dievu! Vai nu esi tas, kas tu esi, vai neesi vispār. Dieva Bībele to nemāca, tad aizej no tā. Ja Viņa tam nemāca, paliec ar Viņu. 81

30 Tas man - lūk ko atgādina. Piemēram, ko, ja mēs nolemtu doties nelielā ceļojumā uz citu valsti uz trīsdesmit dienām no šī momenta? Un šajā valstī tāds brīnišķīgs klimats, ka mēs negribētu atgriezties atpakaļ. Un tur mēs nekad nenomirtu un nenovecotu, bet mēs vienkārši tur būtu mūžīgi. Pat neiedomājami, ka tu ietu pa lētu veikalu, lai nopirktu daudz krāmu, lai paņemtu līdzi? Tu censtos atbrīvoties no krāmiem, kuri tev ir. 82 Un kad tu vienkārši sūksties, pievienojoties pie vienas baznīcas un otras, tu savāksi vairāk krāmu. Bet ja tu padomāsi par to, kur tu ej, tu atbrīvosies no daudzām šaubām un niekiem. Tev būs īstā ticība.

31 Es saku cilvēkiem... "Jūs Brālis Branhams, kurš lūdz par slimajiem?" "Jā." "Nu ko, tas ir pretrunā ar manu ticību." "Tad jums nav nekādas ticības. Bībele to māca." Un tagad daudzi cilvēki atnāk rindā, un viņi saka: "Nu ko, man ir pilnīga ticība." "Tad ko tu te dari? Jā. O - o, tas nav tā." 83 Patiesā ticība nezina sakāves. Tā nevar būt sakauta. Pat pati nāve nevar to uzvarēt. Tā nezina sakāves. Tā nevar būt sakauta. Un tas ir vienīgais veids, kā tu vari izpatikt Dievam. "Jo bez ticības Dievam nevar patikt", teikts Ebrejiem 11.

32 Vai tad var iedomāties jūs, kā jūs staigājat pa šo vietu, daži no jums, kristieši, runājot žargonā, izmantojot piedauzīgus, netīrus vārdus, un piederat pie baznīcas? Vai tad var iedomāties, ka jūs gatavotos iet uz citu valsti, un pēc tam, ejot caur Ameriku, mācītos visu amerikāņu žargonu, kuru vien satiktu, vai tāds iespējams? Protams, jūs ar to nenodarbotos. Tas, ko jūs pacenstos, tas iemācīties dažus vārdus valodā, lai vismaz pateiktu: "Sveicināti!" 85 Un es domāju, ka šodien kristiešiem vairāk vajadzētu censties iemācīties nedaudz Debesu valodu, Dieva slavēšanu, ko mēs tur dziedāsim un priecāsimies. Un tie, kuri netic slavēšanai, ko jūs darīsiet tur, kad nokļūsi Tur? Jūs būsiet kā nesavā šķīvī. Labāk notici un uzvari tagad, jo ticība ir uzvara, kura uzvar. Nē, tu necentīsies iestarpināt gudru vārdu. Tev būs uzvara. Tu teiksi: "Brāli Branham, kā man to izdarīt?" 86 Tas taču ir tik vienkārši. Tas tikai... Tagad, šajās sapulcēs, jūs interesējaties, kā pakļaut sevi, kā. Es nezinu daudzus cilvēkus ēkā, un manās sapulcēs es nekad nevienu nezinu, pat cita valoda. Bet

kā, no kurienes es to zinu? Tas nozīmē pakļaut sevi. Vienkārši atdot sevi Svētā Gara rokās, tad tas vairs neesi tu. Tu nezini, ko tu runāsi. Tu vienkārši atļauj, lai runā Viņš. Tas lūk tā - vienkārši.

33 Daudzi no jums tic ārstiem. Un jums ir jātic, ja jums ir ārsts. Un pēc tam, kad kaut kas notiks ar tevi, tu iesi pie šī uzticamā ārsta, kuram tu tici. Tas ir tas, kas tev ir jādara. Tas ir labi. Un tad tu viņam pakļauj savu saslimstību. Ja viņš saka, ka tev jāguļas slimnīcā, tu uzreiz ej uz mājām, savāc savas mantas un dodies uz slimnīcu. Protams. Tev ir ticība ārstam. Un ja viņš nolemj, ka tu negribi iet uz slimnīcu, precīzāk, tev nav jāiet, viņš izrakstīs recepti un dos tev kaudzi zāļu gaudiņus. Un tu tos norīsi, un tu nezini, kas šajos zāļu gaudiņos. Bet tu tici savam ārstam.

34 Bet kā ar Dievu? Un tu baidies norīt dažus Evāņģēlija gaudus, kurus Viņš dod tev. "Viņa brūcēs tu esi dziedinājies". "Ticība ir uzvara, kura uzvar pasauli". Norij To un skaties, kas iznāks. Tā ir uzticēšanās. 89 Tu parādi savu uzticēšanos, kura tev ir savam

ārstam, pieņemot viņa zāles, kaut arī tu nezini, kas tas. Tu parādi savu uzticēšanos ārstam, piekrītot operācijai. Tas pierāda tavu uzticēšanos ārstam. 90 Bet, kad nonāk līdz Kristum, tu baidies pieņemt Viņu pēc viņa Vārda. Kā tā? "Ticība ir uzvara". Tu šodien savu saslimstību varētu pakļaut Jēzum Kristum tāpat, kā tu pakļauj savu saslimstību ārstam. "Dod man to, ko Tu gribi, Kungs. Tu - saslimstības Ārsts." Tad tev uzvara. Tad tev ir ticība, kura uzvar. Tu nedzīsies vēl pēc vienas lūgšanu rindas. Tu vairs ne pēc kā nedzīsies. Tev tas būs tieši tur. Tas viss būs nokārtots. Tu nelēkāsī no baznīcas uz baznīcu, lai ieraudzītu, vai tai ir tas, vai tai ir tas, viņiem tā nav. Tad tev tas ir. Kad tev ir ticība, tev ir uzvara.

35 Es jums saku, kas mums šodien nepieciešams Amerikā, un kas mums ir vajadzīgs šeit, šajā baznīcā - tas ir atļaut, lai ienāk Ārsts Jēzus un izdara operāciju mūsu ticībai. 92 Ārsts tev saka: "Jums neliels apendicīts, viņš viss iekaisis. Viņam jāiziet. Jums nav kārtībā šis, tas vai cits. Tam ir jāiziet." Viņš, protams, izņem to, lai viss pārējais varētu pareizi funkcionēt. 93 Un kas šodien noticis ar mūsu ticību? Mēs baidāmies, ka Dievs paņem Savu operējošo Vārdu, Viņa Nazi, asāku par abās pusēs asu zobenu, un operētu mūs, un teiktu mums, kas mums nav kārtībā, mūsu lēto izlikšanos. Un mums jānoņem katrs aizklājs un jāvirzās uz Mūžīgo Dieva apsolījumu. O - o, ja mēs to izdarīsim, Jēzus izdarīs operāciju mūsu ticībai, paņemot visas šaubas, visas bailes un nemieru, visu grēku, visu, kas tur ir. Un pēc tam, kad mums mūsu ticību kārtīgi izoperēta, mēs izejam jauns radījums. Tad mēs atšķiramies. Mums ir vajadzīga operācija.

36 Vai vari šo operāciju uzticēt Jēzum Kristum? Vai vari ticēt Viņam? Vai vari teikt: "Kungs Dievs, pēc Tava Vārda?" 94 "Pēc Tava Vārda", - kā teica mācekļi Marka, 5. Kad viņi teica: "Visu nakti mēs ar tīklu ķērām zivis, bet neko nenokērām. Bet tomēr, Kungs, pēc Tava Vārda, es iemetīšu tīklu," - teica Pēteris. 95 Kungs, es esmu zvejnieks. Es zinu šīs zīmes, kad mēness atrodas pareizā stāvoklī. Es zinu, kad tās ķeras un kad neķeras. Es zinu, kad viņas ir savos baros, bet kad viņu tur nav. Un ne tikai tas, bet es taču visu nakti ķēru. Un lūk ar mani doktoru padome, zvejniecības doktoru, mēs zinām mūsu darbu. Un mēs izķemmējām visu šo straumi visas nakts garumā un neko nenokērām. Bet pēc Tava Vārda, Kungs. Es iemetīšu tīklu." 96 Tāpēc ka galvenais Ķirurgs pateica tā! Galvenais Ārsts pateica tā! Un viņi noķēra tādu daudzumu zivju, ka viņu tīkli sāka plīst. Kāpēc? Ticība ir uzvara. Varbūt ūdenī nebija nevienas zivtiņas. Bet kad Dievs deva apsolījumu, Viņš radīs zivi un ievietos viņu tur.

37 Varbūt nav izredzes, lai tu dzīvotu. Tu varbūt mirsti no vēža. Tu varbūt piesiets pie ratiem. Varbūt tu absolūti akls. Es nezinu, kāda tev bēda. Bet ja jūs paņemsiet galvenā Ārsta recepti: "Lai ko jūs nevēlētos, kad lūdzat, ticiet, ka jūs to pieņemat un jums tas būs." Un ticiet, ka tā ticība uzvarēs katru grūtību, kura tikai ir. Varbūt tu tā apkrāvēs ar grēku, ka tava dvēsele tāda netīra, kā tikai iespējams. Varbūt tu centies atbrīvoties no šī kašķīgā rakstura, šīs ļaunās mēles, no šīm baumām pa telefonu. Varbūt tu izmēģināji visas zāles, kuras tik zini. Bet ja tu tikai atļausi Jēzum Kristum ieiet tevī šodien, Viņš izoperēs tavu ticību un dos tev ticību, kura uzkāps aiz visa tā līnijas, kas var radīt mieru. Kāpēc? Ticība ir uzvara, kura uzvar pasauli.

38 Kā tu vari šaubīties, kad Jēzus Kristus, dzīvā Dieva Dēls piedalās šeit tagad? Viņa brīnišķīgais Svētais Gars šajā ēkā. Vārds apsolīja, ka: "Lūk, Es ar jums, pat līdz pasaules beigām." Tas bija Kunga apsolījums. Dievam jāšargā Savs Vārds. Jūs ticat tam? [Sapulcē saka: "Āmen." - Red.] Kad Viņš apsolīja, ka Viņš izdarīs šīs lietas, Dievam - svēts pienākums to izdarīt. 99 Tagad es gribu, lai jūs par to padomājat. Ja jums ir grēks, ja kaut kas nav kārtībā jūsu dzīvē, es gribu, lai jūs par to padomājat, kamēr mēs nolieksim mūsu galvas lūgšanā.

39 Pirms mūsu lūgšanas es gribētu uzdot vienu jautājumu. Es gribētu pajautāt, vai ir ēkā vīrietis vai sieviete, puisis vai meitene, kuri ar paceltu roku gribētu teikt: "Kungs, es, šķiet, vienkārši nevaru uzvarēt. Es it kā zinu, ka man tas nav jādara. Es zinu, ka man nav jādara šis vai tas. Bet es gribu, lai tu manai ticībai izdari operāciju tieši tagad, pēc šī Vēstījuma. Es gribu, lai tu mani pilnīgi apskati un izdari operāciju katrai manas ticības saslimstībai, kura man nedod visu to uzvarēt." Turiet paceltu pret Viņu savu roku. Jūs to izdarīsiet? Kungs jūs svētī. Šeit vienkārši pilns roku! Nedaudz... 101 "Nogāzīsim no sevis katru smagumu un grēku, kas ap mums tinas, un ar pacietību dosimies mums noliktajā sacīkstē, raugoties uz ticības Iesācēju un Piepildītāju, Kungu Jēzu Kristu". 102 Cik no jums tie, kuri slimi un nevarīgi, kuri gribētu pacelt savu roku un teikt: "Kungs, izdari manas ticības operāciju. Man šodien ir vajadzība, Kungs?" Dievs jūs svētī. 103

Ticība ir uzvara. Kā mēs saņemam ticību? "Ticība atnāk no klausīšanās, un klausīšanās no Dieva Vārda". 104 Tagad priekš tiem, kam ir vajadzība, priekš grēcīgās dvēseles. Es nevaru piesaukt pie altāra, lai jūs atnāktu šurp, pie altāra, kā parasti šajā baznīcā, jo nav pat vietas. Cilvēki stāv gar sienām. Ir cilvēki, kuri, kuri šeit apkārt altārim, un vienkārši šajā vietā mēs nevaram to izdarīt. Bet es tagad palūgšu par jums. Un jūs vienkārši sevi pakļaujiet Kristum, tieši tagad, kamēr es lūdzu.

40 Dārgais Dievs, Mēs gribam lūgt Tavu Dievišķo žēlastību - un šie, kas nožēlo, gaidošās dvēseles, kuras tic, ka Tu esi un atbildi tiem, kuri cītīgi meklē Tevi. Un es gribu lūgt, Kungs, lai tu esi žēlīgs pret viņiem. Un lai kas tur nebūtu: šaubu vēzis, rakstura vēzis, postošā neticība - paņem to tieši tagad, Kungs, un dod viņiem Svēto Garu. Piepildi viņu dvēseles ar Savu labdarību. Kristī viņus Savā Valstībā tieši tagad, kad viņi pacēla savas rokas par zīmi savas ticības apliecināšanai. Un lūdzam Tevi, o žēlīgais Dievs, izdarīt to priekš viņiem. 106 Jo viņi mainījuši savas, pa jūru dreifējošās, domas. Viņiem jāieiet dokā, lai galvenais Celtnieks viņus apslīpē, un viņi kļūtu jauni radījumi Kristū Jēzū, un iegūtu Viņa Gara spēku, un vadītos no Viņa gribas. Un tā, dod viņiem to tieši tagad, Tēvs, kad mēs pazemīgi lūdzam Jēzus, Tava Dēla Vārdā. 107 Un tagad, bija daudz roku, kuras pacēlās uz augšu, tas ir to, kas pacēla roku. Viņi apzinās, ka viņi staigāja no vietas uz vietu, daži no viņiem. Viņi nobrauca daudzas jūdzes pa štatiem, lai nokļūtu līdz tādām tur cilvēkam, kurš lūdz par slimajiem. Un viņi atnāca, varbūt viņi ilgi brauca šurp. Es to novērtēju, Kungs. Ko, ja viņi neticētu man, kā Tavam kalpam? Tad viņi neatnāktu. Es Tev pateicos, ka tu viņiem dod ticību manām lūgšanām.

41 Kungs Dievs, es patiesi lūdzu par katru tieši tagad, lai Tu, lielais Debesu Dievs iemājo ar Savu Svēto Garu viņu dzīvēs un nocērt visādu neticību. Lai viņi zina, ka "ticība ir uzvara". Ne kāds cilvēks uz zemes, ne kāda baznīca vai kāda cilvēka noteikta lūgšana, tas viss palīdz, bet ticība ir uzvara. 109 Mēs lasām par to vietu, kad Tavs Dēls, mūsu Glābējs atnāca uz Savu tēvzemi, un tur bija tie, kuri teica: "Kas tas Tāds? Vai Viņš nav amatnieka dēls? Vai tad mēs nezinām Viņu un Viņa māti? Viņas vārds Marija. Un lūk šeit Jūda un Jozefs, un viņa māsa." Un tie ņēma apgrēcību pie Viņa. Un Viņš brīnījās par viņu neticību un nevarēja tur darīt daudz brīnumus.

42 Mēs apzināties, ka nav svarīgi, cik cilvēkam ir daudz labvēlības Tavā priekšā, bet tomēr mūsu personīgā ticība ir uzvara. Es lūdzu, Dievs, lai Tu atbrīvo cilvēkus no tā un parādi Sevi šodien šeit, kur ticība sakoncentrēta uz mūsu Kunga augšāmcelšanās principiem. Viņš nav miris, bet viņš dzīvs mūžos. Un Viņš deva apsolījumu: "Es būšu ar jums vienmēr, pat līdz pasaules galam Un mēs ticam, ka Viņš šeit. 111 Un mēs lūdzam, Dārgais Dievs, lai Viņš parāda Sevi šodien redzamā veidā - piedaloties. Un lai tad Svētais Gars aizrauj katru sirdi un izdara ticības operāciju, lai viņi varētu uzvarēt savas slimības, vājības un saslimstības. Izietu no šejienes ar stipru ticību, nav svarīgi, ja arī nekas nenotiks, bet tas radīs ticību, kura teiks, ka tam ir beigas. Tā ir uzvara. Tas uzvar pasauli. Jo mēs lūdzam to Viņa Vārdā un Viņa slavai. Āmen.

43 Es gandrīz neredzu iespēju pasaukt lūgšanu rindā. Tajās durvīs sapulcējušies līdz ielai, un šīs piepildītas līdz ielai un apkārt logiem, un apkārt durvīm, un šeit augšā. Es varētu pamēģināt, ja jūs vēlaties, lai es to daru. Es - es varētu mēģināt pasaukt lūgšanu rindā. 113 Es par to pateikšu pēc tam. Es sludināju pārliecinoši. Es ticu, ja tikai jūs būsiet bijībā un tikai savāksiet visu ticību, kas jums ir, kā cilvēcisko ticību, un to atdosiet Dieva rokās un teiksiet: "Tagad, Kungs, ņem to mazumiņu, kas man ir, lai atdodu tev, un lai Tava ticība atnāk pie manis." Es ticu, ka Viņš izdziedinās tevi un atļaus man nosaukt tevi taisni no šejienes, no platformas, tev nenāksies pat nākt šeit - augšā. Varat tam noticēt? [Sapulcē saka: "Āmen". - Red.] Bet, ja jums ir lūgšanu kartiņa, jūs to turiet, mēs vienalga tās izmantosim. Tādā veidā mēs ticam.

44 Tagad es gribētu...Tas man tikko atnāca atmiņā. 114 Tāpēc ka, kā tikai mēs ienācām, pirms dažām minūtēm, Billi Pols teica man, ka viņš vēl šodien izdalīja dažas lūgšanu kartiņas. Jo mēs vakar izskatījām diezgan daudz. Un viņš teica: "Tur bija daži cilvēki, tēvs, kuri gribēja lūgšanu kartiņas. Un es viņiem iedevu lūgšanu kartiņas." Es teicu: "Viss kārtībā." Viņš teica: "Bet kā tu gatavojies sasaukt lūgšanu rindu?" 115 Tad cilvēki pulcējās tikai no aizmugures. Tagad viņi ir visur gar malām. Tāpēc gandrīz nav iespējams to izdarīt, pasaukt lūgšanu rindā. Man ne... 116 Kāda atšķirība, vai tu stāvi šeit vai sēdi uz vietas? Bet nepieciešama ticība, lai to izdarītu. Priekš tā būs vajadzīga tava ticība plus mana ticība, un Dieva ticība. Sajauc to kopā, un tava un mana ticība nobālēs, bet Dieva ticība kļūs dominējošā, un lietas notiks.

45 Izejot no tā, es vienkārši gribu jums pajautāt. Vai jūs ticat, ka tas ir Dieva Vārds? [Sapulcē saka: "Āmen." - Red.] Tad Viņš nevar melot, ja tas ir Dieva Vārds. Tam jābūt īstenībai. Tad, ja tas Dieva Vārds, un tā patiesība, tad Viņš atbildīgs par katru Vārdu, kuru Viņš teica šeit. Viņam pienākas turēt šo Vārdu 118 Tagad, ja jūs slimojāt un mirāt no leikēmijas vai vēža, vai kas lai jums nebūtu, tuberkuloze. Un jūs atnākat šurp, un mēs atvestu šurp - šajā ēkā visus kalpotājus, kurus vien zinām, un atvestu viņus šeit un lūgtu par jums, par katru no jums. Vienalga, ja tev pašam nebūtu ticības, tas nenostādātu. Redziet? 119 Bet iespējams, ka pēc tam, kad jūs ieraudzīsiet, ka kāds izdziedinājās, kāds izdziedinājās vai paziņoja, ka izdziedinājās, tas palīdzētu jūsu ticībai, tāpēc ka jūs ieraudzītu, ka viņi saņēma dziedināšanu.

46 Nesen Durbanā, Dienvidāfrikā es lūdzu, un viņi atveda vienu cilvēku uz platformas. Jūs zināt šo vēsturi. Es daudziem no jums par to stāstīju. Kā tur izdziedinājās viena sieviete, būdama musulmaniete. Un tur bija tik daudz no katras ciltis. Tur bija kādas divdesmit ciltis vai vairāk. Bet kad pienāca rinda līdz puisim, kurš piedzima salicis, viņš staigāja, atbalstoties uz rokām. 121 Un kad Svētais Gars sāka runāt viņam. Viņš bija Zula. Un kad Svētais Gars sāka runāt un stāstīt šim cilvēkam, āfrikāņu mežonim, kurš pat nezināja, kura roka kreisā, bet kura labā. Un pat pateica viņam, kas viņš bija. Viņi piecēlās. Un dakteri - burvji stāvēja, kā apburti. "Kas tas tāds par jaunumu?" - teica viņi. Un vadoņi, kurus vēdināja ar vēdekļiem, apstādināja vēdekļus. 122 Bet Viņš teica: "Tavā būdā, kur tu dzīvo, pie sienas karājas mana Kunga bildīte." Un viņa tēvs un māte, tur aizmugurē, piecēlās un apliecināja patiesību simtiem tūkstošiem cilvēkiem. 123 Un teica: "Tad lūk, tev ir brālis, kurš brauca uz dzeltena āža vai suņa un ievainoja savu kāju, un viņš staigā uz kruķiem. Un viņš piedalās sapulcē. Bet viņa ticība tikko uzvarēja, un viņš dziedināts." Kādēļ? No sapurināšanas caur balto cilvēku, kurš pat nesaprata viņa valodu, bet varēja pateikt viņam, kas tas bija, un kas notika. Kas tas bija par spēku?

47 Un puisis izdzirdēja to caur tulku un nometa savus kruķus. Un lūk viņš pienāca, skrienot un lēkājot no prieka. 125 Un ka viņa brālis, kurš nezināja, kur labā, bet kur kreisā roka, bet viņš domāja, ka es cenšos piespiest viņu dejojot tuzemiešu deju. Redzot, kā viņa brālis skrien un lēkā, tas kaut ko izdarīja priekš viņa. Un viņš pārvarēja grēcīgās neticības barjeras. Un es apskatījos atpakaļ, un tur bija parādība, kura teica viņam piecēlies kājās. Viņš bija dziedināts. 126 Un šis puisis, kuram pat nebija pietiekoši prāta, pietiekoši saprāta, lai saprastu, ko es teicu, un ko viņam pārtulkoja tulks. Un viņam uz kakla bija ķēdīte. Un es satvēru aiz šīs ķēdītes un teicu: "Jēzus Kristus tevi dziedina. Celies." Tas puisis, kurš no dzimšanas bija nevarīgs, piecēlās uz savām kājām. Un ne tikai tas, bet arī veselā saprātā. Asaras ritēja pa viņa melnajām krūtīm. Un Dieva slava nonāca pār to vietu tādā mērā, ka divdesmit pieci tūkstoši rupju pagānu izdziedinājās vienā reizē.

48 Ko viņi izdarīja? Nākošajā rītā es sēdēju pie loga, pēc tam atnāca pilsētas mērs un teica: "Paskatieties pa logu. Jums pārsteigums." Nākošajā rītā piebrauca septiņas lielas lopu pārvadāšanas kravas automašīnas, pilnas ar kruķiem un ratiem, un visa, gāja pa... Brauca pa ielu, un cilvēki, kuri agrāk, vakaru atpakaļ, bija ar viņiem, gāja pa ielu. Un Zulas, un Šungi, un Bazuti, un Kshosi, visas dažādās ciltis, kuras agrāk karoja viena ar otru, bija mierā, roku pie rokas, dziedāja: "Dievam iespējams viss, tici, tikai tici", - savā dzimtajā valodā. 128 Es piecēlos logā un pacēlu savas rokas augstu gaisā, un atbildēju viņiem: "O žēlastība, Tevis glābts es no bēdu dzelmes." Tā bija viena no labākajām ainām, kuru ir redzējušas manas acis, tik varena, ka tajā laikā es redzēju parādībā Kungu.

49 Kas tas? Tas sapurina kaut ko. Tie cilvēki neplūda pa straumi. Viņi vienkārši agrāk nekad nebija dzirdējuši. Un kad viņi izdzirdēja to, ar bērnišķīgu vienkāršību, viņi vienkārši satvēra to. Tas viss, kas tur bija. Viņi vienkārši...Viņiem nevajadzēja taisīt operāciju. Viņi vienkārši redzēja to un gāja aiz tā, un tas bija viņu. Neviens nevarēja viņiem pateikt kaut ko citu; viņi redzēja, kā tas notika. 130 Tagad, ja Kungs Jēzus vēl joprojām dzīvo un atrodas šeit, Džefersonvilā, Indianā, šajās Amerikas Savienotajās Valstīs, ja Viņš - Tas pats Dievs, Kurš reiz vakarā bija šeit, lai dotu redzi tam aklajam sludinātājam. Viņš Tas pats Dievs, Kurš deva tam mirstošajam no leikēmijas bērnam, kad ārsti nākošajā rītā atzina viņu par veselu.

50 Pavisam nesen, es domāju, man ir šeit šī atzīme, vienā no šīm grāmatām. Es neesmu pārliecināts. Es vienkārši reiz lasīju to, un es domāju, ka noliku to kaut kur šeit. Varbūt, es... Es neesmu pārliecināts. Bet es lasīju piezīmi no viena, no...Lūk tā, taisni

šeit. Vienā no avīzēm no Mič - ...Vai, tas taču bija manas pēdējās kampaņas laikā, šeit, atzīme avīzē. Kur bija sieviete, es...Tas bija Berlingtonā, Vermontā. Viņa bija pavisam vīlusies. Viņa nesaņēma lūgšanas kartiņu no puisiem tajā dienā. Un Džins, un Leo, un Billi, un vēl dažiem jābūt šeit, kas bija tur. Un viņa sēdēja tur, aizmugurē, un pavisam negaidīti...Viņa brīnījās, kāpēc viņa nevarēja nokļūt lūgšanu rindā. 132 Un pirmais cilvēks pienāk, un Tas teica: "Jūs pilsonē Tāda - tur, no turienes un notika kaut kas tāds." 133 Tieši tad viņa izrāvās caur šo barjeru. Viņa teica: "Es zinu šo sievieti. Un es zinu, ka tā ir patiesība." 134 Nepaspēja viņa par to padomāt savā sirdī, kā Svētais Gars apmeklēja mani un teica: "Pilsonē Tā - tur, jūs sēžat šeit." Lūk tur, aizmugurē, sēdēja divreiz tālāk, kā šīs ēkas garums. "Dāmiņa beigās, zaļā kleitā." Teica: "Jūs pilsonē Tāda", tāds tur vārds. Teica: "Jūs ciešat no epilepsijas. Jums mēdz būt četras vai piecas lēkmes katru dienu." Un teica...Un viņa uzrāvās kājās. Tā bija viņa. Viņa bija tā pārsteigta, ka nezināja, ko darīt.

51 Un teica: "Tas vēl nav viss, bet jūs ļoti satraucaties tāpēc, ka jūsu vīrs atrodas veterānu hospitālī, un tur viņam izgriezta gandrīz visu kuņģi. Un tagad slimība pārgāja uz citu viņa ķermeņa daļu, ārsti saka, ka viņam nav nekādu izredžu izdzīvot." Asaras ritēja pa viņas vaigiem, viņa pacēla rokas, ka tā bija patiesība. 136 Taisni tad es parādībā ieraudzīju, kā viņš atgriežas mājās. Un es teicu: "TĀ SAKA KUNGS. Neuztraucies. Viņš būs mājā vesels." 137 Un nākošajā rītā, kad viņš atkal aizgāja pie ķirurga uz izmeklēšanu, bet šie milzīgie Hodkina slimības bumbuļi parādījās uz viņa ķermeņa. Ārsts...Viņš teica: "Es nejūtu nekādus bumbuļus." Un ārsts apskatīja viņu un neatrada nekādus bumbuļus. Iztaisīja rentģenu un dažādas pārbaudes, un viņš bija pilnīgi vesels. Un nākošajā dienā atnāca uz mājām sveiks un vesels. 138 Kāpēc? Ticība ir uzvara. Ne lūgšanu kartiņas, ne roku uzlikšana, nekas, bet ticība, visu uzvaroša. Lūk tadā ceļā.

52 Manā pēdējā sapulcē Čikāgā, tur uz platformas stāvēja nēģeriete. Es - es lūdzu piedošanu, es domāju, tā bija baltā sieviete, kas stāvēja uz platformas. 140 Bet dienu līdz šim, tur bija veca švēdiete, un Billi redzēja, kā viņa izstiepa roku un ielika tik daudz naudas ziedojumos Brāļa Osborna, viņa Āfrikāniskajam, "Melnā Aicinājumam uz Mērķi", viņa kampaņām. Un Billi man teica: "No kurienes šai nabadzīgajai sievietei, apģērbtai pleķainā kleitā, no kurienes viņai tik daudz naudas, lai liktu ziedojumos?" 141 Un kad Billi sāka izdalīt, viņa teica: "Mīlulīt, iedod man lūgšanu kartiņu." 142 Atbildēja: "Man vairs nav." Viņš piegāja pie Džina vai Leo, pie tiem, kuri tās dalīja, un pajautāja. Viņiem vairs nebija. 143 Un viņš teica: "Māsa, es jūs ieraudzīšu rīt vakarā, un es jums iedošu." 144 Viņa atbildēja: "Labi, mīlulīt", un aizgāja augšā - uz balkonu, un apsēdās. Es neko par to nezināju.

53 Pēc tam, kad tajā vakarā es izgāju uz platformas, un viena sieviete bija uz platformas...Viņa sēdēja tur, augšā, un viņa izrāvās caur to barjeru tur, kur Dievs operēja ar viņas ticību. Un kā tikai viņa sasniedza, Viņš teica: "Šī sieviete, kura sēž tur, augšā, otrajā balkonā, otrajā rindā, rūtainā kleitā, viņas vārds pilsonē Tāda un tāda. Un viņa lūdz par savu vīru, kurš strādā par dispečeru uz dzelzceļa; ar vienu ausi nedzird." Un viņa gandrīz nenokrita ģībonī. Viņa bija luterāne. Un kad viņa atnāca uz mājām...Un Kungs teica: "TĀ SAKA KUNGS. Viņš ir dziedināts." 146 Kad tajā vakarā viņa atgriezās mājās, viņš stāvēja durvīs -priecājoties. Un tajā pašā minūtē viņa auss atvērās, kad viņš sēdēja dispečera kantorī.

54 Nēģeriete, kura sēdēja tur, redzēja to un noticeja. Un viņa ticēja par savu māsu, kura desmit gadus bija garīgi slimo iestādē Litl Rokā, psihiatriskajā slimnīcā. Un Svētais Gars aizgāja līdz viņai un teica, kas viņa un kas viņas māsa. Un teica: "Viņa bija negants maniaks, sitās ar galvu pret sienu desmit gadus. Bet TĀ SAKA KUNGS, viņa tikko kā bija dziedināta." 148 Un nākošajā rītā, kad atvēra durvis, māsa saimniece atrada viņu, stāvošu pie durvīm, lūdzās, lai viņu izlaiž, pie normāla, vesela saprāta. Viņa paziņoja savai mātai Čikāgā, un tā iesaucās. Viņa teica: "Žēlīgais Dievs! Tas ir tas, kas bija pateikts vakar vakarā uz platformas!" Viņa teica: "Dārgā, es zinu, ka tev nav naudas, bet es ātri izsūtīšu tev biļeti uz lidmašīnu. Atlido. Sapulces beidzas rīt vakarā." 149 Un sieviete, kura desmit gadus atradās garīgi slimo iestādē, nākošajā vakarā stāvēja uz platformas, slavējot Visuvareno Dievu. 150 Kas tas bija? Viņas māsa izrāvās cauri šim pasaulīgajām lietām. Pasaulīgais - tas nenozīmē tikai pīpēšana vai dzeršana, vai izklaidēšanās. Tas nozīmē neticība. Viņa izrāvās cauri tam visam tik ilgi, kamēr neieraudzīja, ka viņas ticība uzvar. Viņa teica: "Ja Dievs to var izdarīt priekš tās baltās sievietes, Dievs to var izdarīt arī priekš manis, nēģerietes." 151 Dievs to izdarīja. Un Dievs to izdarīs katreiz, ka mūsu ticība uzvarēs šaubas, nav svarīgi, lai cik stipras tās

nebūtu. O - o, Viņš dzīvo!

55 Šeit ir kāds, kas bija tajā vakarā Čikāgā un dzirdēja, kā šī sieviete liecināja? Paceliet rokas. Labi, jā, paskatieties lūk šeit. Protams, tas bija. Tur sieviete, kura bija tādā iestādē visus šos gadus. Kas tas? Ticība ir uzvara. 153 Tagad - Tas pats Jēzus - tagad šeit šovakar. Tad ja es varēšu atbrīvot savu ticību priekš Viņa apsolījuma, tad Viņš atkal atgriezīsies un izdarīs to pašu, ja jūs varēsiet atbrīvot savu ticību apsolījumam. 154 Ja Viņš to izdarīs jebkuram no jums, kas sēžat starp atnākušajiem, jūs noticēsiet, ka Viņš vēl joprojām dzīvs?[Sapulcē saka: "Āmen." - Red.] Vai tā Viņš darīja, kad bija šeit uz zemes? ["Jā."] Vai tā darīja apustuļi? ["Jā."] Pāvels skatījās uz cilvēka un tā tālāk. Un kad Jēzus pastāstīja sievietei pie akas. 155 Taču tā sieviete pieskārs viņa apģērbam un atgāja, un apsēdās. Viņš apgriezās, teica: "Kas Man pieskārs?" Nezināja, kas pieskārs, tāpēc Viņš teica: "Kas Man pieskārs?" Visi noliedza. Viņš teica: Bet es zaudēju spēkus. No Manis izgāja spēks." 156 Un Viņš apskatījās apkārt, kamēr neatrada sievieti, kura to izdarīja. Viņai bija asiņošana. Un teica viņai: "Tava ticība uzvarēja."

56 Kas tas? Viņš neteica: "Es izdziedināju tevi." Viņš teica: "Tava ticība izglāba tevi. Ko tu izdarīji? Tev bija ticība, kura uzvarēja, kura pakļāva, samīdīja visas šaubas." 157 Jo viņa teica savā sirdī: "Ja es pieskaršos viņa apģērbam, es izdziedināšos." Jēzum pienākas...Viņai to vajadzēja paņemt tā, par ko viņa domāja savā prātā. 158 Šeit Viņa Personīgais Vārds paziņo, ka Viņš būs šeit - šodien un izdarīs to pašu, ko Viņš darīja toreiz. "Vēl nedaudz un pasaule mani vairs neredzēs, bet jūs redzēsiet. Darbus, ko Es daru, arī jūs darīsiet, pat lielākus, kā šie. Es eju pie Mana Tēva, un jūs darīsiet vairāk par šo". Lūk, lūdzu. Mēs dzīvojam šajā pēdējā dienā. Jēzus šeit. Uzaicinu palūgsim, un uzaicinu ticēsim. Un jūs ticiet, kamēr es lūdzu.

57 Kungs, šeit cilvēku grupa. Un Tu - lielais Dievs. Mēs redzam Bībelē, kur tu izdziedināji daudzus. Kur Izraēla ceļā, Mozus, kad viņi izgāja no tuksneša, starp viņiem nebija neviena nevarīga. Tu - lielais Ārsts. Tu - lielais Ķirurgs. Un tagad, Kungs, lai šodien šeit -šie ļaudis, kuriem slimis ķermenis vai dvēsele, var tieši tagad atdot savu lietu Tavās rokās, lielais Ārsts. Tēvs, operē tos tā, lai atkrīt visas viņu šaubas. Tagad, Tavs Vārds saka, ka Tu "vakar, šodien un mūžos Tas pats". Mēs lūdzam, lai tu izmanto to, kā skalpeli, un atnes šo skalpeli un parādi Sevi, kā To pašu. "Es būšu ar jums, pat jūsos". Un pēc tam, Kungs, kad cilvēki redz, ka Tu šeit, lai viņu ticība uzkāpj augstāk par katru saslimstību, kura ir ēkā, grēku vai slimību, un cilvēki izdziedinās. Jo mēs lūdzam Kunga Vārdā. Āmen.

58 Vai varat apzināties vai novērtēt to stāvokli, kurā Viņš mani noliek? Paskatieties šurp. Šeit stāv vismaz divi simti piecdesmit cilvēki vai pat vairāk, man šķiet. Jā, man šķiet, vairāk. Es - es nezinu. Bet šeit milzum daudz to, kurus es nezinu. Cik šeit nezina...Zina, ka es nezinu jūs vai nezinu, kas ar jums? Paceliet rokas. Jā, kungs. Jā, visur. Protams. Es nezinu, bet Viņš zina. 161 Tagad - ja Viņa griba, ja jūs vienkārši pakļausiet sevi Viņam un atļausiet Viņam runāt jums caur to pašu ticību, kas bija sievietei, jūs noticēsiet Viņam? Ja - ja tas...Ja kaut kas ir pierādīts fakts, tad tas - pierādīts fakts.

59 Ja kāds atnāktu šurp un teiktu: "Man ir zāles pret vēzi." Un viņš šeit paņemtu vēža slimnieku smagā stāvoklī, un sapulcinātu tur ārstus, un pierādītu, ka vēzis var būt dziedināts, visa pasaule mestos pēc tā, pēc šīm zālēm. 163 Brāli, es taču redzēju, ka Jēzus dziedināja tik daudz vēža slimniekus! Bet vienalga, Viņš lūdz tikai vienu: "Ja noticēsi." Liekas, ka tas ir pats grūtākais. Es redzēju, kā Viņš atvēra acis aklajiem, klibie sāka staigāt. Es redzēju, kā Viņš piecēla mirušos, kurus ārsti atzina par mirušiem. Tik daudz visa kā, vajadzētu...Nepietiktu sējumiem grāmatu, lai aprakstītu to, ko es pats redzēju, kā Viņš darīja. Un vienalga, tik smagi, lai noticētu.

60 Tagad -ja visi tie, kas slimi šeit...Es gribu, lai jūs, cik iespējams, esiet bijībā. Tagad - es ticu... 165 Es stipri ticu emocijām. Es ticu, ka viss, kam nav emociju - miris. Ja tavā reliģijā nemaz nav emociju, tu labāk to apglabā. Tāpēc ka...Bet priekš visa savs laiks. 166 Ja jūs atnāktu pie manis, un es jums varētu iedot to. Un teiktu: "Brāli Branham, man vajadzīgi simts dolāri." Jūs pienāktu un ļoti svarīgi teiktu: "Brāli Branham, man galēji nepieciešami simts dolāri." Un - un jūs zinātu, ka man kabatā bija simts dolāri, un jūs domātu, ka uz manas...iekarojot manas simpātijas, ka es jums iedotu šos simts dolārus. Lūk tagad jūs bijībā stāvētu, gaidīdams saņemt to. 167 Pēc tam, kad es jums iedotu šos simts dolārus, jūs vienkārši varētu iesaukties tik skaļi, cik gribētu. Jums rokā būtu simts dolāri. Redziet? 168 Tagad, bet kad jūs atnākat, atnāciet ar cieņu.

Nepienāciet - ļaujot, prasot man simts dolārus; es varu jūs nesaprast. Redziet? Bet jūs atnāciet, lūdzat man. Un pēc tam, kad es jums iedevu simts dolārus, tad sāciet izsaukties. Un kad...

61 Uzaicinu pietuvosimies Dievam un palūgsim Viņam, lai Viņš ieved Savu Svēto Garu - iekšpusē starp šīm sienām vai ārpusē, lai kur tas nebūtu. Man vienalga, kur tu stāvi. Lai kur tas nebūtu, man nav svarīgi. Ja tas ir citā valsts malā, un tu par kādu lūdz, Viņš pienesīs to. Un uzaicinu vienkārši noticēsim. 170 Dievs teica: "Pārbaudi Mani." Tas ir labas veids pārbaudīt, vai Dievs ir Dievs - vai nē. "Pārbaudi Mani", - saka Kungs. 171 Tagad, ja Viņš - Dievs, bet mēs zinām, ka Viņš - Dievs, uzaicinu palūgsim Viņu darīt šovakar to, ko Viņš darīja, un tad tev nevajadzēs nākt šurp - augšā. Un ja tas notiks, vismaz trīs dažādas tautības šajā ēkā. Ja tas notiks ar viņiem, ja tas nokļūs uz cilvēkiem, kurus es pazīstu, es - es negribu to pieņemt par to. Saprotat? Es gribu, lai tas būtu uz tiem, kurus es nezinu.

62 Tagad - attiecībā par saslimstības zināšanām, šeit tikai viens cilvēks, par kuru es zinu, no visām saslimstībām; un tā nav saslimstība. Tā ir man labs, mīļš draugs - Edīte Rait, lūk tur sēž. Es pazīstu viņu. Viņa cieta gadiem. Mēs lūdzām par viņu, un viņa ne...Izbeidzās sāpes, kuras turpinājās ilgu laiku. Bet Kungs neatbrīvoja meiteni no viņas vājības. Es zinu, kas ar Edīti. Visi pārējie, es nezinu nevienu šeit, kādas jums saslimstības. 173 Un ja arī jūs mani pazīstat, tad es gribētu, lai būtu tā, ka jūs ieraudzītu, ka tas neesmu es, ka tas ir Kungs. Tagad lūdziet. Es lūgšu. Un uzaicinu vienkārši ticēt Kungam. 174 Un tagad -Māsa Gerti, ļoti lēni, es gribu, lai tu spēlē - "Lielais Ārsts parādījies mums, Jēzus - mūsu Dziedinātājs."

63 Es skatos šeit uz Brāli Vudsu, manu draugu. Katrs zina to, kas zina Brāli Vudu, šeit baznīcā, viņš viens no aizgādniekiem šeit. Bet agrāk viņš bija Jahves Liecinieks. Tas priekš viņa bija kaut kas īpašs, bet kad viņš atbrauca uz Luisvilu un ieraudzīja, kā Kungs to dara. Viņam bija klībs puisēns, kaut kas līdzīgs bērnu triekai, kas savilka viņa kāju. Un viņš bija sapulcēs. Es nezināju. Nekad par viņu nebiju dzirdējis. Bet kad viņš atnāca uz šejieni. Es atgriezios no kaut kurienes, no aizokeāna, no Zviedrijas, viņš sēdēja ēkas beigās tajā vakarā; Kungs Jēzus izsauca šo puisēnu - Dāvidu un izdziedināja viņu. Un šodien puisēns gandrīz neatceras, kura tā bija kāja, kura bija dziedināta. Redziet? O -o, simtiem lietu! Ja tikai jūs noticētu!

64 Tagad - es padomāju par vienu gadījumu, un es patiešām lūdzu par to. Es atceros, ka tas bija...Es redzu dažus amanitus, es domāju, vai menonitus, tos - ēkā, dāmiņas ar mazām platmalēm. Tāpēc es arī par to padomāju. Es biju Fort Veinē, Indianā. Un tur bija viena meitene, menonite, kura dabūja Svēto Garu. Vai varbūt tā bija amanite. Tā bija kāda no viņām, kāda no tiem cilvēkiem vai menonite vai amanite. Un viņa bija brīnišķīga meitene. Un viņa spēlēja - "Lielais Ārsts parādījies mums, Jēzus - mūsu Dziedinātājs". 177 Un tur bija viens bērniņš, kuru atnesa man uz rokām, viņš bija klībs. Un kad es palūdzu, bērns bija dziedināts. Un viņš izlēca no manām rokām un aizskrēja pa platformu. Un māte nokrita ģībonī. 178 Un meitene, amanite vai menonite, pazina šo dāmu. Un viņa...Svētais Gars viņai pieskārs, un viņa sāka kliegt. Un viņa pacēla savas rokas uz augšu un aizskrēja no klavierēm. 179 Un klavieres ne par vienu noti nenokļūdījās, turpinot spēlēt - "Lielais Ārsts parādījies mums, Jēzus -mūsu Dziedinātājs" Cilvēki no visām pusēm gāja lejā caur šīm rindām, drūzmējās. Un šie zilokaula taustiņi kustējās uz augšu un leju: "Lielais Ārsts parādījies mums - mūsu Dziedinātājs." Un viņi gulēja uz grīdas, starp rindām, uzvarējuši gaidot...vai Svētā Gara klātbūtne. Viņš vēl joprojām dzīvo. Viņš vēl joprojām Jēzus.

65 Tagad - uzaicinu vienkārši minūtīti klusiņām uzdziedāsim to. Tad mēs...tad mēs ieraudzīsim, ko saka Kungs. Katrs tagad noskaņojies uz ticību. Sāc skatīties šurp un tici no visas savas sirds.

Lielais Ārsts parādījies mums.

181 Kungs Jēzu, es lūdzu, lai tu atklāj, kas šajās sirdīs. Kunga Jēzus Vārdā.

...devi sirdīm,

Sistais pie krusta mans Glābējs.

Labāko Tu man devi likteni Just es to...

182 Tagad, jūs slimie, vienkārši sāciet izspiest visas šaubas. Daudzi no jums nekad agrāk to nav redzējuši. Sakiet: "Es vienalga ticu."

Jēzus Glābējs.

183 [Brālis Branhams sāk dziedāt. Lielais Ārsts, un pēc tam apstājas uz trīsdesmit sekundēm - Red.]

66 Es ceru, ka es neizskatos pēc fanātiķa. Bet man tagad tas liekas tā, it kā es eju manā istabā, atveru durvis, ieeju noslēpumainā istabā un aizveru durvis. Tagad es vienkārši atdalījos no visiem klātesošajiem -apkārt, redziet. "Un palūdz Tavam Tēvam, Kurš redz noslēpumaino, un Viņš, Kurš redz noslēpumā, atlīdzinās tev redzamā veidā. Lūdziet, un jums būs dots; meklējiet, un atradīsiet; klauvējiet, un atvērsies; jo katrs, kas meklē, atrod". 185 Iedomājieties tagad Viņu šeit. Ko jūs redzat tur uz fotogrāfijas, Gaismu, Vainagu, Tas netālu. Tas domu zinātājs. Tas Kristus. "Vēl nedaudz...Es atnācu no Dieva, un Es atgriezos pie Dieva". Viņš atgriezās. Atgriezās taisni pie tā, kas Viņš bija. Kad Viņš atnāks no jauna, Viņš būs fiziskā miesā, Kāds Viņš bija Kungs Jēzus.

67 Jūs varat pajautāt: "Brāli Branham, ko jūs darāt?" Vienkārši atdošu sevi. Tad lūk, tas ne...Es vienkārši stāvu šeit. 187 Tagad tā nav vienkārši kāda izrāde. Nē, kungs. Pat nedomājiet tā, nonāksiet sliktā stāvoklī. 188 Tas mēģinājums, mēģinājums iespraukties kaut kur. Uz kārts likts Dieva Vārds. Es teicu, ka Viņš bija šeit. Bet ko, ja Tā nav? Viņš vienmēr noturēs Savu Vārdu. Es no tā nebaidos. 189 Kāds kaut kur pieskarsies Viņa drēbju malai. Bībele saka: "Viņš tagad, -tieši tagad, - Priesteris, kuram var pieskarties ar mūsu vājību jūtām."

68 Kundze, jūs tik patiesi skatāties uz manis, sēž tur, zilā kleitā. Es jūs nezinu, man tā šķiet. Liekas, es kaut kur nevaru atrast kontaktu ar kāda ticību. Varbūt -tas palīdzēs. Jums ir vajadzība Dievā? Ja es jums neesmu pazīstams, paceliet jūsu roku.[Māsa saka: "Es nedomāju, ka jūs mani pazīstat, Brāli Branham, bet es jūs pazīstu." -Red.] Es nepazīstu jūs, bet jūs pazīstat mani. Labi. Man nav saprašanas, kālab jūs šeit. Cik es zinu, nekad dzīvē jūs neesmu redzējis. Jūs ,droši vien, bijāt kaut kur manā sapulcē. Ja Kungs Jēzus pateiks man, kāda ir jūsu bēda, jūs noticētu? Ja tā ir patiesība, jums vajadzētu noticēt. Un varbūt -tas dos ticību citiem sākt darboties, redziet. Es nezinu. Es tikai redzēju, kā jūs tur sēdējāt un skatījāties uz manis. Jūs acis nevarējāt atraut no manis. Jūs tuvu. 191 Šo sievieti, kura sēž šeit, priekšā, es viņu pazīstu. Šos cilvēkus šeit es nepazīstu. 192 Es nedomāju, ka es zināju jūs. Es nezinu, bet Viņš zina. Un ja jums ir vajadzība, tieši, kā ja jūs stāvētu šeit, uz platformas. 193 Jā. Tagad visi redz. Es ceru, ka jūs redzat. Man šķiet, ka sieviete ļoti satumsa. Bet viņai nav kārtībā kaut kas cits. Viņai ir ādas slimība. Tas tā. Paceliet roku, ja tā ir patiesība. Tā ir uz viņas ķermeņa, bet to nevar redzēt, viņai tā ir. Tas pareizi. Redziet, vienkārši kontakts. 194 Kad Viņš teica: "Paskatieties uz mums." Un kamēr viņi neatlaidīgi skatījās uz viņa, Pāvels teica: "Es sapratu, ka jums ir ticība izdziedināties."

69 Kā ir ar dāmiņu, kas sēž jums līdzās? Tas priekš viņas ir līdzīgi, kā izspraukties caur barjeru, jo viņa arī lūdza. Es jūs nezinu. Mēs neesam pazīstami viens otram. Tas tā. Ja Svētais Gars atklās man, kāda ir jūsu bēda vai -kādēļ jūs šeit, vai kaut ko no jūsu dzīves, ko jūs zināt, ka es nezinu, jūs noticēsiet, ka tas...ka tā Vara, neredzamais Spēks nāk no Kristus? Es jums kaut ko gribu pajautāt. Tieši tagad jūs jūtat uz sevis patiešām saldās, mīkstās, vieglas jūtas. Ja tas tā, paceliet roku. Redziet? Lūk tā. Tieši virs jums stāv šī Gaisma. Un jūs ciešat no grūtībām ar jūsu pēdām un kājām. Tiešām. Vai ne tā? Pamājiet cilvēkiem ar lakatiņu, ja tas ir tā, lai viņi ierauga. Es nedomāju, ka tas vēl kādreiz jums traucēs. Tas... 196 Kas to dara? Kas...Cilvēki, kurus es nekad dzīvē neesmu redzējis. Kas to dara? Tas ir jau divi.

70 Tur sēž jauns cilvēks, tūlīt blakus sievietei, taisni tagad tur. Un viņš sāka raudāt, kā tikai Tas pieskārs. Kaut kas cits tai sievietei...Nē. Tas pats jaunais cilvēks. Viņu satrauc rīkle un galva. Tas patiešām. Es domāju, mēs ar jums nesam pazīstami, jaunais cilvēks. Es nekad jūs neesmu redzējis. Tas tā. Tas tā. Tas tā. Paceliet roku. 198 Trīs cilvēki, sēdošie rindā. Nekad neredzēju, nekāda kontakta dzīvē ar šiem cilvēkiem. Jūs noticēsiet? 199 Kāds šajā virzienā, tagad lūk šeit. Cik slimu un to, kam ir vajadzība, šajā virzienā? Paceliet rokas, visi šajā virzienā, kam ir vajadzība. O, tas vienkārši visur. Labi. Tagad tikai turpiniet ticēt.

71 Cilvēks, kurš sēž un skatās uz manis, jums jāatrod Kristus vai mirstiet. Vēzis nokaus jūs. Dievs -Dziedinātājs. 201 Šī padzīvojusi kundze, kura sēž šeit, taisni šeit uz sēdekļa. Viņa cieš no sāpēm kuņģī un artrīta. Tas pareizi. Jūs ticat, ka tam ir beigas? 202 Jūs skatāties uz viņas. Jūs ticat? Jums ir vajadzība Kristū. Jūs ticat, ka es esmu Viņa kalps?

Šis uzaugums, no kura jūs gribat tikt vajā, jūs ticat, ka Dievs to izdarīs? Es neredzu uzaugumu, bet viņš ir. Viņš jums uz kakla, aizmugurē. Varbūt, ja es jums pateikšu jūsu vārdu, pilsone Ueļš, jūs tad man noticēsiet? Tā? Tā patiesība. Ne tā?[Māsa saka: "Jā, tas tā ." - Red.] Labi. Es nekad dzīvē jūs neesmu redzējis. Jūs to zināt. Jā. Jums ir ticība Dievam.

72 Nāves zīme virs tās sievietes, kura sēž tur - arī v ēzis. Jūs ticat, lēdija, ka Dievs jūs izdziedinās? Jūs ticat? Ciešat no vēža. Melna ēna karājas virs jums. Es tagad saku jums, tam ir beigas, ja jūs ticēsiet. 204 Es nepazīstu šo sievieti, es viņu nekad dzīvē neesmu redzējis. Cik man zināms, es nezinu nevienu no šiem cilvēkiem. Jūs noticēsiet? 205 Es skatos uz vīrieti. Es nedomāju, ka es kaut kad agrāk dzīvē viņu redzēju. Viņš cieš no brukas. Jūs ticat, ka Kungs izdziedinās jūs no šīs brukas, izdziedinās jūs? Jūsu sievai nervi un nogurums, godājamais Rid, tas ir jūsu vārds. Es jūs nepazīstu. Jo vairāk, ka jūs no citas apkārtnes. Jūs no Ogaijo. Tas pareizi. Ja tas ir tā, piecelieties. Tagad viss beidzās, priekš jums un priekš jūsu sievas, priekš abiem. Ticiet no visas savas sirds. Tagad jūs varat ticēt?

73 Atpakaļ pa šo rindu, atpakaļ šajā virzienā, jūs neredzat šo Gaismu, kas karājas taisni tur? Sieviete cieš no vīrusu infekcijas, tieši pa šo rindu, šeit. Jūs neesat no šīs pilsētas. Jūs no pilsētas Kolumbus, Indianā. Jūsu vārds -Elizabeth. Jūs dzīvojat uz Ogaijo ielas. Jūsu numurs 1932 pa Ogaijo ielu. Ejiet, ticiet. Tagad tas jūs atstāja. Jums jābūt ticībai. 207 Un tagad tas Gars virzās. Iet šajā virzienā, lūk šeit, pie vīrieša. Un kaut kāda saistība... Nē, tas - viņš no Kolumbus. Un viņš cieš no acu stāvokļa un -un čūlas. Jūs ticat, ka Kungs Jēzus dziedinās, kungs, dziedinās jūs? Un jūsu mazais krustdēls, kurš sēž tur, pretī jums, jūsu māsas bērns, viņam bija kaut kāda veida kaulu slimība, un tagad viņš neēd. Viņam tā dēļ kaut kādi sarežģījumi. Ja jūs noticēsiet no visas savas sirds, jūs varat izdziedināties. Jums jātic Dievam. 208 Cik no jums tic tagad? [Sapulcē saka: "Āmen." - Red.]

74 Es redzu vēl vienu vēža ēnu, kura sēž tur. Ja jūs noticēsiet no visas savas sirds, māsa, tam būs beigas. Varat... 210 Vai jūsu ticība pārgāja to šaubu līniju? Cik no jums tic, ka jūsu ticība pārgāja šaubu līniju? Paceliet jūsu rokas. Tad, kas atlicis, kā neskriet brīviem? Viss beidzies. 211 Šīs meitenes sēž šeit krēslā, es zinu jūs. Vēl vakar es jūs nezināju, bet tagad es jūs zinu. Šodien es uzzināju par jums no manas sievas. Jūsu mātes meitu uzvārds bija Fulkerson. Un šī slimība, par kuru neviens neko nezina. Pirkstos iekļūst infekcija - un tev asins slimība, kā, vai kaut kas uz tavām rokām, un pirmais, kas notiek, -nokrīt pirksti, un tā tālāk. Jūs, abas meitenes. Jūs divas brīnišķīgas dāmiņas. Es pazīstu jūsu māti. Jūsu vecmāmiņa reiz vakarā izdziedinājās, kad es aizgāju pie viņas, pirms divdesmit ar kaut ko gadiem, no tuberkulozes. Tā patiesība. Pilsone Fulkerson. 212 Dievs atmet šo velnu, kurš jums traucē, brīnišķīgās meitenes! Lai Spēks, Kurš uzmodināja Jēzu no kapa, padzen to, lai nekad netraucētu jūs. Es to saku uz Dieva Vārda pamata. Jums ir jāsadusmojas uz velna. 213 Dievs jums dod uzvaru. Mēs to saņemam tieši tagad. "Tā ir uzvara, kura uzvar pasauli, jūsu ticība."

75 Visi jūs, kuri ticat, ka jūs esat Viņa spēka dziedināti, piecelieties kājās un slavējiet Viņu, visur ēkā. Paceliet tagad savas rokas un slavēsim Viņu. 215 Pateicos Tev, Kungs Jēzu, par Tavu dziedinošo spēku. "Tā ir uzvara, kura uzvar. Tā ir uzvara, mūsu ticība". Mēs pasludinām tos par dziedinātiem, Kunga Jēzus Kristus Vārdā. Dāvini to, Kungs. "Slavēšu", Gerti. "Slavēšu". 216 Jūs šķērsojāt barjeru līniju?[Sapulcē liksmo: "Āmen." - Red.]

Taču par grēciniekiem Viņš sodīts ar nāvi.
Cilvēki, parādiet Viņam godu,
Ar asinīm Viņš var nomazgāt visus traipus. Labi, tā turpiniet.
Slavēšu, slavēšu Jēru Taču par grēciniekiem Viņš sodīts ar nāvi.
Cilvēki, parādiet Viņam godu,
Ar Asinīm Viņš var nomazgāt visus traipus.

76 Klausieties. Es domāju, draugi, ka jūs vēl joprojām nevarat uzkāpt līdz tai vietai. Es neatļaušu velnam izjaukt tādu sapulci. [Brālis Branhams četras reizes klauvē pa katedru. - Red.] Priekš tā nav pamata. Evanģēlijs bija sludināts - un Kristus šeit, lai to apstiprinātu. Velns - melis. Jūs, katrs, Jēzus Kristus dziedināti. Centieties uz turieni ar šo ticību. Tas tur. Tas jūsu. Vairs neplūstiet pa straumi. Stingri stāvi uz Golgātas un slavē, un cildini Viņu. Saki Viņam, ka tu mīli Viņu. Saki Viņam, ka tu cieni Viņu. Un pārej šo sadalošo līniju, un Dievs izdziedinās tevi un palīdzēs tev. Patiešām ievēro to. Nesaki to

vienkārši tā. Domā par to no visas savas sirds un slavē Viņu.

Slavēšu, (Tagad no visas sirds, tur uz augšu!)
slavēšu Jēru, Taču par grēciniekiem Viņš sodīts ar nāvi.
Cilvēki, parādiet Viņam godu,
(Cildiniet Viņu!)
Ar Asinīm Viņš var nomazgāt visus traipus.

77 Kādus traipus? Šaubu traipus. "Es tagad esmu dziedināts. Viņa rētās es esmu dziedināts. Es pieredu Kungam. Manas saslimstības aizgāja. Es Viņu cildināšu. Es Viņu cildināšu. Es Viņu slavēšu. Es uzsaukšu uzvaru. Es pateikšu Viņam, ka es mīlu Viņu. Es ticu Viņam. Es brīvs." Aleluja.

Ar asinīm Viņš var nomazgāt visus traipus.
Slavēšu, slavēšu Jēru, Taču par grēciniekiem Viņš sodīts ar nāvi.
Cilvēki, parādiet Viņam godu,
Ar Asinīm Viņš var nomazgāt visus... (Lūk tā. Izraujies šajā!)
...traipus.
Slavēšu, slavēšu...(Aleluja! Aleluja!)
Taču par grēciniekiem Viņš sodīts ar nāvi.
Cilvēki, parādiet Viņam godu, Var...(Tas tā!)...nomazgāt visus
traipus
Slavēšu, (Vienkārši nepārtraukta apmazgāšana ar Asinīm!)...Jēru.
Taču par grēciniekiem Viņš sodīts ar nāvi.
Cilvēki, parādiet Viņam godu. Ar Asinīm Viņš var nomazgāt visus
traipus.

78 Slava! Slava Kungam! Jūs mīlat Viņu? [Sapulcē stipri slavē Kungu - Red.] Cildiniet Viņu! Cildiniet Viņu! Slavenais Kristus! Slavenais Dievs, dzīvojošais, vienmēr un tagad klātesošais! Jahve - Vecās Derības Dievs piedalās šajā dienā! Cik brīnišķīgi un brīnumjauki ir Viņa darbi! Viņa zīmes un brīnumi augstāki par saprātu. O -o, cik brīnišķīgi! O - o, Viņš slavens! 220 Cik no jums jūt Dieva klātbūtni tieši tagad? [Sapulcē stipri priecājas - Red.] Protams! Tagad - lai katras šaubas pazūd jūsos. Jūs dziedināti. Viņa brūcēs jūs esat dziedināti. Pabeigts. Cildini Viņu un slavē Viņu! 221 Svētais Gars nonāk lejā pa visu ēku! Lielais Gaismas Vainags riņķo pa šo vietu! Cik brīnišķīgi! Kā mēs mīlam Viņu!

Kad beigsim cīņu,
Dievs mums dos vainagu!
Jā, Dievs Mums dos vainagu,
jā, Dievs mums dos vainagu!
Kad beigsim cīņu,
Dievs mums dos vainagu
Jaunajā Jeruzālemē.
Dos vainagu, dos vainagu,
Mums neiznīcīgo dos vainagu.
Kad beigsim cīņu, Dievs mums dos vainagu
Jaunajā Jeruzālemē.
Dos vainagu, dos vainagu,
Mums neiznīcīgo dos vainagu.
Kad beigsim cīņu, Dievs mums dos vainagu
Jaunajā Jeruzālemē.

79 Manā skatījumā, tas tieši, kā Svētais Gars, Kurš nonāca Piecdesmitniecē, Kurš sasita visas važas. 223 Es netīšām ievēroju sapulces laikā, ka šeit ir brālis menonits. Indianapolisē viņš atnāca, un viņam daudzus - daudzus gadus bija epilepsija. Un Svētais Gars viņu izsauca sapulcē, man šķiet, tas bija tā. Un viņam vairs nebija šo lēkmju. Kungs Dievs viņu dziedināja, izdarīja viņu pilnīgi veselū; šo sludinātāju menonitu. 224 O -o, vai tad Viņš nav brīnišķīgs! Nevienš nezina, tikai tie, kas baudījuši Viņa labumus, zina, cik Viņš labs!

80 Tagad, draugi, manā skatījumā, šī veco laiku reliģija, kad Kungs Jēzus Kristus staigā starp mums un svētī mūs. Mēs tik laimīgi, ka jūs šeit. Es ticu, ka katrs cilvēks, kurš atrodas Dieva klātbūtnē tieši tagad, ja tava ticība uzsūca visas šaubas, tu tagad esi brīvs. Vienkārši no šī momenta neliecini ne par kādām slimībām. Turpiniet iet. Jūs uzticējāt savu slimību ārstam; uzticiet to tagad Jēzum. Viņš jums izdarīja operāciju un

paņēma visas šaubas, tāpēc jums tas ir. Kungs jūs svētī.

Veco laiku ticība,
Tā man ir tik vajadzīga.
Veco laiku ticība,
Veco laiku ticība, Veco laiku ticība,
Tā man ir tik vajadzīga.
Tā man dāvā mīlestību,
Tā man dāvā mīlestību,
Tā man dāvā mīlestību,
Tā man ir tik vajadzīga.
O, veco laiku ticība,
Veco laiku ticība,
Veco laiku ticība,
Tā man ir tik vajadzīga.

www.messagehub.info

Svētrunas
Viljams Marions Branhams
"...kad skanēs septītā eņģeļa bals..."
Atklāsmes 10:7